

HANKSOVO A SPIELBERGOVO STRHUJÍCÍ DOBRODRUŽSTVÍ O VÁLCE V PACIFIKU

THE PACIFIC

HOME BOX OFFICE®

HBO®
Nejsme televize. Jsme HBO.

THE PACIFIC

Dva ze tří hrdinů velkolepé ságy The Pacific se boju osobně zúčastnili a o svých zážitcích napsali autentická svědectví. Výsledkem je dosud nevidaný pohled na válku i drásavý průhled do duší jejich účastníků. Špičkově natočené dílo, realizované ve společnostech DreamWorks, HBO Films a Playtone, vzniklo podle knižních předloh Eugena Sledge (With the Old Breed) a Roberta Leckieho (Helmet for My Pillow). Druhá ze zmíněných knih poprvé vyšla v roce 1957 a stala se jedním z prvních amerických bestsellerů o druhé světové válce.

Seriál The Pacific se natáčel od srpna 2007 do května 2008, převážně v australských lokacích. Jednotlivé epizody režírovali Tim Van Patten, David Nutter, Jeremy Podeswa, Graham Yost, Carl Franklin a Tony To.

“Buďte blíže událostem, jež změnily svět. Poznejte časy, kdy lidé a jejich individuální obětavost formovali historii národů “.

O SERIÁLU

8. prosince 1941, den po japonském útoku na Pearl Harbor, vyhlásil americký Kongres válku japonskému císařství. Spojené státy tak vstoupily do druhé světové války, kterou již třetím rokem vedla vojska Velké Británie, Sovětského svazu, Číny, Kanady a Austrálie proti Japonsku, Německu a Itálii. Náborové kanceláře po celé zemi byly vzápětí obleženy zástupy Američanů, kteří chtěli bojovat. Mnoho mladých mužů si zvolilo službu u námořní pěchoty.

Zatímco jiný známý seriál HBO **Bratrstvo neohrožených** (rovněž natočený v produkci Toma Hankse a Stevena Spielberga) sledoval osudy amerických výsadkářů na evropských bojištích,

dobrodružství **The Pacific** popisuje válečné dění na opačném konci světa. Zobrazuje spletité putování tří mužů, mariňáků z 1. divize námořní pěchoty, které se přezdívalo Stará garda.

HLAVNÍ POSTAVY

Svobodník Robert Leckie (James Badge Dale)

vyrůstal spolu s dalšími sedmi sourozenci v Rutherfordu ve státě New Jersey. V šestnácti letech začal pracovat jako sportovní redaktor v místních novinách a po útoku na Pearl Harbor se přihlásil k námořní pěchotě.

Četař John Basilone (Jon Seda)

vyrůstal v Raritanu ve státě New Jersey spolu s devíti sourozenci v rodině italských přistěhovalců. V roce 1934, když mu bylo osmnáct, se přihlásil do armády. Sloužil tři roky na Filipínách, kde se stal šampiónem v boxu. Nedlouho po svém návratu do New Jersey se v roce 1940 přihlásil k námořní pěchotě.

Svobodník Eugene B. Sledge (John Mazer)

se narodil v městečku Mobile ve státě Alabama. Pocházel z významné rodiny, jejíž předkové bojovali v občanské válce za Konfederaci. Jeho otec byl lékař a sloužil jako důstojník v první světové válce. Eugene trpěl srdeční vadou a navzdory přání rodičů, aby nejdřív prošel důstojnickým kurzem, nastoupil v prosinci 1942 do armády jako řadový voják.

“Tento příběh se sice ve skutečnosti nestal, ale na druhou stranu jsem si ho ani úplně nevymyslel.

Spíš jsem se pokusil vyprávět příběhy kamarádů, které stejně jako mě, strhla do svých pekelných hlubin válka.”

**- Eugene B. Sledge,
With the Old Breed**

Úvodní epizoda seriálu **THE PACIFIC**, natočeného v produkci Toma Hankse, Stevena Spielberga a Garyho Goetzmana, odstartuje na **HBO v pondělí 15. března ve 20 hodin.**

Další epizody této strhující ságy s rekordním rozpočtem 200 miliónů dolarů budou uvedeny ve stejném čase během následujících pondělků.

Desetidílné dobrodružství, jež oživuje peklo válečného konfliktu v Tichomoří, vstoupí na obrazovky současně v mnoha zemích celého světa. Jeho česká premiéra na HBO se odehraje následující den po uvedení v USA. Jednotlivé epizody budou bezprostředně po jejich premiérách na HBO zařazovány do “videotéky” na kanálu HBO Digital, jehož program je inovován každý týden.

THE PACIFIC

HBO[®]
Nejsme televize. Jsme HBO.

OBSAH JEDNOTLIVÝCH KAPITOL

Epizoda 1:

Spojené státy prožívají šok po japonském útoku na Pearl Harbor. Seržant námořní pěchoty John Basilone se připravuje na to, že bude povolán do boje proti nepříteli. Novinář Robert Leckie se k námořní pěchotě přihlásí sám. Eugene Sledge, jenž kvůli šelestu na srdci nemůže narukovat, se loučí se svým nejlepším kamarádem Sidem Phillipsem, který se chystá na odjezd do výcvikového tábora. Osm měsíců po přepadení Pearl Harboru se 1. divize námořní pěchoty, k níž patří i Leckie a Phillips, vylodí na ostrově Guadalcanal. Obsadí strategicky důležité letiště a připravuje se na nevyhnutelný protiútok.

Epizoda 2:

Basilone a jeho 7. pluk připlouvají na Guadalcanal, aby posílili 1. divizi námořní pěchoty a pokračovali v obraně důležitého letiště. Noční útok Japonců je mimořádně tvrdý, dojde při něm k početným americkým ztrátám a znamená první zkušenost vojáků s válečnou apokalypsou. Basilone sehraje klíčovou roli při jeho odrazení, utrpí však těžkou osobní ztrátu. Po čtyřech měsících nepřetržitých bojů jsou vyčerpaní příslušníci 1. divize evakuováni z ostrova.

Epizoda 3:

Leckie, Basilone a jejich spolubojovníci, kteří jsou fyzicky i psychicky oslabeni po čtyřměsíčním utrpení na Guadalcanalu, přistanou v Austrálii. Nadšené davy je vítají jako zachránce. Zatímco jeho kamarádi popíjejí, Leckie se zamiluje do mladé Australanky a spřátelí se s její řeckou rodinou. Basilone je vyznamenán Medailí cti a má se vrátit do USA, aby pomohl prodávat válečné dluhopisy.

Epizoda 4:

Sledge, který mohl konečně vstoupit do námořní pěchoty, prodělává bojový výcvik v táboře Elliott. 1. divize námořní pěchoty se vylodí na mysu Gloucester na ostrově New Britain, který drží Japonci. Leckie a ostatní vojáci se během tvrdých střetů přesvědčují o nástrahách pobytu v dusné džungli. Na Leckiem, který přežil Gloucester a byl převelen na zapomenutý ostrov Pavuvu, se projevují fyzické i duševní následky vyčerpávajících bojů. Je proto poslán do nemocnice námořnictva na nedalekém ostrově Mbanika na psychiatrické pozorování.

Epizoda 5:

Basilone, který křížuje celé Státy a prodává válečné dluhopisy, je stále populárnější. Sledge je přidělen k 5. pluku a na Pavuvu se nakrátko setkává s Phillipsem. Připojí se k nim i Leckie. Sledge prožije svou první bojovou akci, když s Leckiem a 1. divizí narazí na zuřivý odpor Japonců při vylodění na korálovém ostrově Peleliu, který nepřátelé úporně brání.

Epizoda 6:

Sledge, Leckie a ostatní vojáci se navzdory dusnému vedru a nedostatku pitné vody pokusí dobýt polní letiště na Peleliu. Narazí však na dobře opevněné nepřátele. Leckie vidí, že jeho druhové ve zbrani jsou těžce raněni. Také on sám je ale vzápětí postřelen a poté je z ostrova evakuován. Sledge se dozvídá šokující pravdu o tom, co je někdy zapotřebí k tomu, aby člověk přežil a mohl dál bojovat.

Epizoda 7:

Námořní pěchota včetně Sledge, jenž získal přezdívku „Kladivo“, pokračuje v bojích na Peleliu. Nepřítel je však odhodlán bránit se do posledního muže. Sledge trpí ztrátou svého velitele, kterého si vážil. Frustrují ho i nepředstavitelné krutosti na obou stranách a ocitá na pokraji psychického zhroutení. Když je cíl konečně dobyt, vojáci se vracejí na Pavuvu. Hrůzy, jež prožili na Peleliu, je ale zásadně změnily.

Epizoda 8:

Basilone cítí stále větší znechucení z úlohy, kterou musí hrát v kampani ohledně válečných dluhopisů. Přesvědčí velitele z námořní pěchoty, aby mu umožnili cvičit vojáky, jež se připravují na boj. Přesune se do tábora Pendleton a prožije vášnivou romanci s Lenou Riggiovou, která také slouží v námořní pěchotě. Oba si však uvědomují, že žijí ve „vypůjčeném čase“. Basilone se má totiž zanedlouho zúčastnit vylodění na ostrově Iwo Jima.

Epizoda 9:

Tvrdé boje na Okinawě probíhají už víc než měsíc. 1. divize námořní pěchoty dostane rozkaz, aby posílila pěší divizi pozemní armády, která útočí na zdánlivě nedobytné japonské pozice na ostrově.

Primitivní podmínky i morální dilema, související s přítomností civilního obyvatelstva, znamenají pro Sledge a ostatní vojáky mimořádnou fyzickou i psychickou zátěž.

Epizoda 10:

Leckie se vyléčil ze svého zranění. Po japonské kapitulaci opouští nemocnici a vrací se domů. Sledge míří zpět do Alabamy, aby se znovu setkal se svou rodinou i se Sidem Phillipsem. Lena navštíví Basiloneho doma a zažívá emotivně vypjaté setkání s jeho rodinou. Leckie se přizpůsobí poválečnému životu, pokračuje ve své civilní práci a začíná nový vztah. Sledge se těžce vyrovnává s faktem, že právě on přežil válku zdánlivě nezraněn...

TVŮRCI

Tom Hanks (výkonný producent) Jeden z nejuznávanějších amerických herců má na svém kontě unikátní primát. Za uplynulých padesát let se stal prvním hercem, který získal Oscara za nejlepší herecký výkon dva roky po sobě. V roce 1993 byl oceněn za roli HIV pozitivního právníka v Demmeho dramatu Philadelphia a rok poté za titulní roli v Zemeckisově kronice Forrest Gump.

V roce 1996 debutoval jako scenárista a režisér filmem To je náš hit!. Jako výkonný producent, scenárista, režisér a herec se podílel na seriálu HBO Ze Země na Měsíc o vesmírném programu Apollo. Pro HBO produkoval, napsal a režíroval seriál Bratrstvo neohrožených. V roce 2008 produkoval další oceňovaný seriál HBO John Adams, přibližující osobnost druhého prezidenta USA. Loni se podruhé objevil v roli kryptologa Roberta Langdona v Howardově thrilleru Andělé a démoni.

THE PACIFIC

HBO[®]
Nejsme televize. Jsme HBO.

Steven Spielberg (výkonný producent) Jako výkonný producent se podílel na seriálu Bratrstvo neohrožených z produkce HBO, který získal cenu Emmy a Zlatý glóbus. Spoluprodukoval také další známé seriály - absurditu Tara a její svět a dobrodružnou sci-fi Unesení. V roce 1984 založil vlastní společnost Amblin Entertainment, v níž vznikly filmy Gremlins, série Návrat do budoucnosti, sci-fi Muži v černém, animované dobrodružství Falešná hra s králikem Rogerem, pravěký komiks Flintstoneovi a řada dalších úspěšných hitů.

Vlastní tvorbou se zařadil ke komerčně nejúspěšnějším filmařům všech dob. Je autorem megahitů Čelisti, E.T. - Mimozemšťan a Jurský park a volné série o Indianu Jonesovi, jejíž nejnovější díl Indiana Jones a Království křišťálové lebky (2008) právě uvádí kanál HBO Comedy. V roce 1994 získal sedm Oscarů (včetně sošek za nejlepší režii a nejlepší film) za kroniku Schindlerův seznam o zachránci ohrožených Židů. O čtyři roky později byl oceněn dalším Oscarem za režii válečného dramatu Zachraňte vojína Ryana o invazi do Normandie. Za filmy Mnichov, E.T. - Mimozemšťan, Dobyvatelé ztracené archy a Blízká setkání třetího druhu byl na Oscara za nejlepší režii nominován.

Gary Goetzman (výkonný producent) Podílel se na řadě úspěšných filmů (Mamma Mia!, Soukromá válka pana Wilsona, Polární expres, Moje velká řecká svatba, Mlčení jehňátek) i seriálů HBO (Velká láska, John Adams, Bratrstvo neohrožených). V roce 1998 založil spolu s Tomem Hanksem produkční společnost Playtone.

PROTAGONISTÉ

James Badge Dale (svobodník Robert Leckie) Syn herečky Anity Morrisové a režiséra a choreografa Grovera Dalea začínal v broadwayských divadlech. Dosud nejvýznamnější roli před kamerou ztvárnil v režii Martina Scorseseho v oscarovém dramatu Skrytá identita. Z televize je známý díky populárnímu seriálu 24, kde zosobnil mladšího partáka hlavního hrdiny v podání Kiefera Sutherlanda. Byl angažován do hlavní role nového seriálu, politického thrilleru Rubicon, v němž jako analytik newyorského výzkumného ústavu odhaluje planetární spiknutí.

Joe Mazzello (svobodník Eugene Sledge)

Před kamerou se poprvé objevil v sedmi letech. První velkou roli ztvárnil v deseti letech, kdy byl obsazen do Spielbergova megahitu Jurský park. Zahrál si také v pokračování Jurský Park 2: Ztracený svět. Po boku Meryl Streepové se objevil ve vodáckém thrilleru Divoká řeka. Účinkoval v řadě televizních seriálů, například v titulech Kriminálka Las Vegas, či Beze stopy. S režisérem Davidem Fincherem natáčí jeho nový film The Social Network.

Jon Seda (četař John Basilone)

Bývalý amatérský boxer se během devadesátých let objevil na plátně například ve filmech Carlitova cesta a Dvanáct opic. V roce 1996 získal na festivalu v Cannes uznání kritiky za svůj výkon ve snímku Jít za sluncem, v němž si zahrál s Woody Harrelsonem. Důležité úlohy ztvárnil v seriálech Kevin Hill a Zločiny ze sousedství, objevil se také v seriálech Posel ztracených duší a Oz z produkce HBO. Hostoval v seriálech Dr. House, Kriminálka Miami, Zákon a pořádek a řadě dalších populárních titulů.

FAKTA O VÁLCE V TICHOMOŘÍ

Námořní pěchota Spojených států - Mariňáci

Námořní pěchota Spojených států se během druhé světové války zúčastnila vylodění na tichomořských ostrovech. První prapory mariňáků vznikly už v roce 1775 a právě z nich se později zformovaly oddíly námořní pěchoty. V roce 1941 byla založena první divize námořní pěchoty, 1. Marine Division. Rekruti námořní pěchoty procházejí speciálním výcvikem.

Mariňáci se zúčastnili bitvy o Guadalcanal, New Britain, vylodění na Tarawa, Peleliu, Iwo-Jima a řadě dalších ostrovů. Mimořádně krvavé boje, které trvaly tři měsíce, proběhly na Okinawě. Během bojů v Pacifiku položilo své životy 19 733 mariňáků a více než 67 000 jich bylo zraněno. Vzhledem k rozsahu konfliktů však byly ztráty poměrně nízké.

Kuantanská armáda

Japonská armáda působící v letech 1931-1945 v Mandžusku a Koreji. V létě roku 1945 šlo o nejlepší část japonských vojenských sil, kterou tvořilo 881 000 mužů. Skládala se ze sedmi všeobecných armád a dvou armád letectva. Její součástí byla i říční flotila Sanguria. Kuantanská armáda obsahovala 31 pěších divízi, 1 pěší brigádu, 1 speciální brigádu a 2 obrněné brigády. Její výzbroj tvořilo 1 155 tanků, 5 360 děl a 1 800 bitevních letadel. Byla zničena ruskými silami v průběhu třicetidenního válečného tažení. Porážka této armády a svržení atomových bomb na Hirošimu a Nagasaki americkým letectvem se staly hlavní příčinou kapitulace Japonska dne 2. září 1945.

Kodex cti bushido

Kodex cti bushido – cesta válečníka. Jde o nepsaný soubor etických pravidel japonských samurajů. Obsahoval osm ctností: spravedlnost, odvahu, laskavost, slušnost, poctivost, čest, věrnost a sebekázeň. Tento kodex přijali důstojníci, kteří sami sebe pokládali za potomky samurajů po revoluci Meidži, tedy po reformách zavedených císařem Matsushito v 19. století. Jeho brutalizovaná forma byla zavedena jako pravidla chování v japonské armádě. Kodex cti velel vojákům bojovat za císaře až do konce, nebo spáchat sebevraždu. Japonští vojáci se učili pohrdat kapitulací a odmítali se vzdávat nepříteli. Proto pohrdali spojeneckými válečnými zajatci a velmi často na nich páchali kruté násilnosti. Důležitou roli hrál samurajský meč, který japonští důstojníci nosili jako odkaz na staré časy i jako symbol svého postavení v armádě.

Kamikaze

Kamikaze – neboli „boží vítr“ - piloti japonských sebevražedných misí. Několik tisíc mladých vojáků v posledních dvou letech války provedlo sebevražedné útoky na spojenecké flotily lodí. Jejich jméno je odvozeno od názvu tajfunu, který zničil mongolské loďstvo ohrožující

THE PACIFIC

HBO®
Nejsme televize. Jsme HBO.

Japonsko v roce 1281. Piloti, obklopení aureolou nebojácných dobrovolníků, obětovali své životy za císaře, jehož duch pobýval spolu s bohy v chrámu Jasukuni. Duchovním otcem této myšlenky byl admirál Takidžiró Ohnishi. Pro své útoky používali kamikaze všechny druhy letadel. Obvykle však šlo o bojová letadla, přepravující bomby Mitsubishi A2M Zero-Zeke. První taková jednotka byla založena v říjnu 1944. Kamikaze potopili celkem 56 spojeneckých lodí, při sebevražděných útocích zahynulo téměř 4000 mladých japonských pilotů.

ZBRANĚ

Boeing B-17C Flying Fortress

Jedna z amerických legend druhé světové války,

letoun zvaný „Létající pevnost“ se stal symbolem síly amerických vzdušných sil. Američané začali na jeho vývoji pracovat v roce 1935. Těžký bombardér dalekého doletu byl postaven výhradně z kovu, měl čtyři motory a jeho vzletová hmotnost činila 29 710 kg. Jeho posádku tvořilo 11 osob. Byl vybaven 13 těžkými kulomety Browning ráže 12,7 mm. Mohl nést 2 200 kg bomb a dosahoval maximální rychlosti 486 km/h. Pro svou mimořádnou spolehlivost byl považován za nezníčitelný. Ze svých misí se často vracel pouze se dvěma funkčními motory, přesto však dokázal bezpečně přistát. Tyto bombardéry hrály důležitou roli při ofenzivě proti Japonsku.

Motor - radiální devítiválec Wright R-1820 Cyclone 9 byl vzduchem chlazený a měl výkon 1 200 ks.

O Létající pevnosti je známo, že se dokázala vrátit z boje a přistát pouze s jedním funkčním motorem.

Little Boy - první americká atomová bomba

Little Boy je krycí název první americké atomové bomby, která byla

6. srpna 1945 svržena na Hirošimu. Její vznik byl výsledkem práce týmu fyziků v rámci projektu Manhattan. Až do konce války dokázali Američané vyrobit pouze dvě atomové bomby (ta druhá se jmenovala „Fat Boy“). Americký prezident H. Truman se rozhodl použít obě proti Japonsku.

První z nich, tj. „Little Boy“ byla svržena z letounu B-29 Superfortress „Enola Gay“, kterému velel plukovník Paul Tibbets. Síla bomby odpovídala 15 kilotunám trinitrotoluenu. Nálož byla uranová, šlo o jediný případ vojenského využití atomové bomby na bázi uranu. Její svržení znamenalo totální zničení japonského města. Exploze zabila více než 78 000 obyvatel, téměř 40 000 lidí bylo zraněno a mnoho dalších osob bylo nahlášeno jako nezvěstných. Ještě řadu let po válce umírali Japonci na nemoci z ozáření. Použití atomových bomb bylo ve světě případně invaze do Japonska a eventuálních ztrát americké armády považováno za odůvodněné. Od doby náletů na Hirošimu a Nagasaki nebyly jaderné zbraně nikdy použity.

Střemhlavý bombardér Douglas Dauntless SBD-3

Tento stroj se navzdory svým průměrným technickým parametrům stal symbolem amerického vítězství v bitvě u Midway (3-5. června 1942). Toto dvoumístné letadlo neslo jednu bombu o hmotnosti 454 kg a dvě bomby o hmotnosti 45 kg. Při doletu 2 165 km mohlo dosáhnout rychlosti až 402 km/h. Americké armádě sloužil tento bombardér po celou válku. Během prvních let byl součástí výzbroje amerických letadlových lodí, jež přispěly k prvním vítězstvím amerického námořnictva ve válce v Tichomoří. Ke konci války se stal součástí letek, umístěných na ostrovech Tichého oceánu.

Jeho zkratka SBD se četla jako Slow But Deadly („pomalý, ale smrtící“). Posádky těchto letadel se vyznamenaly potopením japonských letadlových lodí „Akagi“, „Kaga“ a „Soryu“. Během prvního dne bitvy u Midway tak zlomily sílu japonského loďstva. V průběhu druhé světové války byly tyto bombardéry nasazeny i v námořních leteckých silách Francie a Nového Zélandu.

Na palubě letadla byl střelec, který obsluhoval dvouhlavňový kulomet Browning ráže 12,7 mm, instalovaný na otočné platformě.

LCI - Vylodňovací plavidlo pěchoty

LCI představili Američané ve dvou variantách (velké a malé) poprvé v

THE PACIFIC

HBO[®]
Nejsme televize. Jsme HBO.

roce 1942. Tato plavidla mohla přepravovat vojáky (210 nebo 200 osob) z vylodovacích plavidel přímo na břeh. Tyto malé lodě byly vybaveny několika kulomety, jejich význam byl ale spíš symbolický. Pěchota na těchto obojživelnících neměla prakticky žádné krytí a každý zásah japonskou raketou tak vyústil v krvavou lázeň. Toto plavidlo bylo vyrobeno výhradně z kovu a převáželo pěchotu na pobřeží, kde vojáci vycházeli buď vraty na přídí nebo po speciálních lávkách. Poměrně vysoká rychlost těchto strojů (dosahující 14-15 uzlů) byla jejich významnou předností i nejučinnější ochranou. Tato plavidla byla důležitým prvkem vylodovacích operací, zejména v letech 1944 a 1945.

LSM - Střední vylodovací plavidlo

Středně velké vylodovací plavidlo pěchoty přepravovalo až 150 vojáků a 4 obojživelná vozidla, čtyři houfnice ráže 75 mm a až 255 m³ nákladu. Operovalo hlavně ve válce v Pacifiku, kde bylo díky své těžké výzbroji méně závislé na námořním krytí. Celkem jich bylo vyrobeno přes 8 000. Tato plavidla umožňovala přesouvat početné jednotky, zbraně a zásoby do oblastí plánovaného vylodění. Jejich

hlavní nevýhodou byla nízká rychlost, která dosahovala maximálně 9 uzlů. Proto během cesty do prostoru vylodění vyžadovala zvláštní ochranu proti japonským ponorkám.

Alligator - LVT-1 - Lehké vylodovací pásové vozidlo

Dílo vynálezce a podnikatele Donalda Roebinga se podílelo na řadě úspěšných operací americké námořní pěchoty. Vizuálně neatraktivní vozidlo krabicového tvaru bylo schopno přepravit více než 2 tuny nákladu nebo 20 vojáků. Jeho maximální rychlost na vodě byla 10-11 km/h, dojezd činil 80 km. Na souši se pohybovalo rychlostí do 20 km/h, a mohlo operovat až do vzdálenosti 120 km ve vnitrozemí. Poprvé bylo použito při vylodění na Tarawa v listopadu 1943. Vozidla LVT se vyráběla od července 1941 do roku 1943. Jejich výzbroj obvykle tvořily 1-2 kulometry Browning ráže 12,7 mm a 7,62 mm. Celkem bylo vyrobeno 1 225 vozidel tohoto typu.

Tento vůz byl poháněn charakteristicky tvarovanými pásy, usnadňujícími vylodění na písčitéch nebo mírně kamenitých plážích.

Americký lehký tank M3A1 Stuart

Základní součást výzbroje americké armády v době, kdy USA vstoupily do druhé světové války. Celkem bylo ve všech verzích vyrobeno více než 13 500 těchto tanků. Jeho nejslavnější verze se vyráběla až do května 1942. Posádka tohoto tanku se skládala ze 4 osob. Mezi výhody patřila jeho mechanická spolehlivost a vynikající trakční vlastnosti, které se ukázaly užitečné zejména v obtížných podmínkách na ostrovech Tichého oceánu. Tento tank byl používán také námořní pěchotou.

Byl vyzbrojen byl puškou M6 ráže 37 mm a třemi kulometry ráže 7,62 mm a měl relativně tenké pancéřování (maximálně 51 mm). Tank M3A1 Stuart se zúčastnil všech významných vylodovacích operací americké armády do roku 1943. Jeho zbraně umožňovaly zničit většinu improvizované japonské obrany. Některé tanky M3A1 byly vybaveny plamenomety, namontovanými místo kulometů.

Věž tanku mohla být nýtovaná, svařovaná nebo vyrobená z jedné desky ohnuté do tvaru podkovy. Tloušťka pancéřování byla 34 až 51 mm. Výzbroj tvořily puška ráže 37 mm a kulomet Browning ráže 7,62 mm.

Střední tank M3 General Grant/Lee

Střední tank americké armády používaný ve válce v Tichomoří. Toto relativně vysoké vozidlo o bojové hmotnosti 28 100 kg mělo posádku skládající se z 6-7 osob. Tank byl vyzbrojen děly M2 ráže 75 mm a M5 ráže 75 mm. Jeho pancéřování z válcovaných plechů o maximální tloušťce 51 mm (věž 76 mm) zajišťovalo bezpečnou ochranu proti většině japonského protitankového dělostřelectva. Prototyp byl postaven v roce 1941, tento tank byl využíván zejména při operacích v Barmě a v Oceánii. Jeho nástupcem se stal tank M4 Sherman, který se používal ve většině vylodovacích akcí americké armády v Tichomoří.

Otočná věž s dělem ráže 37 mm a s kulometem. Dělo ráže 75 mm, umístěné v těle tanku, střílelo pouze dopředu. Použitý systém se však během druhé světové války ukázal jako zastaralý.

Protiletadlové automatické dělo ráže 40mm M1 1/60 Bofors

Jedno z nejslavnějších protiletadlových automatických děl druhé světové války. Tvořilo základní vybavení protiletadlové obrany na všech typech amerických bitevních lodí. Bylo navrženo švédskou firmou Bofors už před vypuknutím druhé světové války. Vyrábělo se v řadě zemí, jeho dostřel byl až 9 875 metrů. Střela měla rychlost 902 m/s. Jeho výhodou byla rychlá palba v kadenci až 120 střel za minutu. Jeho jedno, dvou a čtyřhlavňové verze se používaly na amerických bitevních lodích. Palba z tohoto děla vytvářela jakousi „stěnu“ před nepřátelskými letadly. Navzdory své malé ráži sehrálo v bojích důležitější roli než univerzální dělo ráže 127 mm.

Raketomet M1A1 Bazooka 60 mm

Raketomet obsluhovaný dvěma vojáky (mířič a nabíječ) byl do výzbroje americké armády zařazen v roce 1942. Jeho střely byly schopny proniknout až 60 mm silným pancířem. Střela byla raketového typu a byla vypouštěna pomocí elektrického mechanismu. Tento

THE PACIFIC

HBO®
Nejsme televize. Jsme HBO.

raketomet byl důležitou zbraní v bojích v Tichomoří, kde se používal k ničení japonských bunkrů a střeleckých stanovišť vytesaných ve skále. Každá rota měla zpravidla k dispozici pět raketometů tohoto typu. Raketomet byl dlouhý 1,55 m a vážil 5,7 kg.

Letadlové lodě

Typ válečné lodi, představující vrchol bojové techniky za druhé světové války. Tato plavidla byla vybavena vzletovou palubou o kapacitě až 100 letadel. Představovala hlavní údernou sílu japonské i americké flotily v průběhu druhé světové války v Pacifiku.

Letadlová loď Enterprise

Nejznámější americká letadlová loď druhé světové války. Do flotily byla zařazena v roce 1936 a byla považována za takzvanou „šťastnou loď“. Říkalo se jí „Big E“. Měla výtlač 27 500 tun a mohla nést až 91 letadel. V době začátku války nesla na palubě 27 stíhacích letounů typu F4F-4 Wildcat, 36 střemhlavých bombardérů typu SBD Dauntless 3 a 18 torpédových bombardérů typu Douglas TBD Devastator.

Enterprise byla čtyřikrát poškozena: v bitvách u pobřeží Šalamounových ostrovů a u ostrovů Santa Cruz a dvakrát v důsledku útoků kamikaze v roce 1945. Válku nakonec přečkala a je považována za jednu z nejaktivnějších amerických válečných lodí v historii.

Dvoulavňová protiletadlová děla Bofors ráže 40 mm na platformě. Loď byla vyzbrojena 40 těmito dvoulavňovými a čtyřlávňovými děly, která tvořila většinu její protiletadlové obrany.

Letadlová loď Akagi (Modrý hrad)

Původně bitevní křižník, začleněný do japonské flotily v roce 1927. Akagi měla výtlač 41 300 tun, nesla 89 – 90 letadel (stíhačky A6M2 Zero, torpédové bombardéry B5N2 Kate a střemhlavé bombardéry D3A1 Val). Byla vlajkovou lodí admirála Čiči Nagumo při útoku na Pearl Harbor a během bitvy o Midway, kde byla dne 4. června 1942 potopena. Byla nejznámějším symbolem japonské flotily letadlových lodí, ačkoli v době vypuknutí války už nebyla na špičkové úrovni.

Japonské letadlové lodě měly pod vzletovou palubou komín, který byl nakloněn směrem k vodě. Spaliny ze stroje jim proudily pod vzletovou palubou, která tak chránila piloty proti kouři. Touto zvláštní polohou komínu na letadlových lodích se vyznačovala pouze japonská flotila.

Yamato a Musashi

- obří japonské bitevní lodě

Největší bitevní lodě, jaké kdy byly postaveny, měly výtlač 63 000 tun. Yamato byla spuštěna na vodu dne 8. srpna 1940 jako první z řady pěti plánovaných bitevních lodí. Tyto lodě byly vyzbrojeny 9 děly ráže 457 mm, které jim měly zajistit převahu v konfrontaci s americkými plavidly. Měly být chráněny pancéřovými pláty o tloušťce místy až 410 mm. Tyto obří bitevní lodě však nikdy nedostaly možnost střetu se svými protějšky. Obě byly potopeny letouny z amerických letadlových lodí. Musahi se potopila v Sibuyanském moři (24. října 1944) poté, co byla zasažena 19 torpédy a 17 bombami během takzvané 2. bitvy ve Filipínském moři. Yamato byla zničena při sebevražedné misi, provedené americkými vzdušnými silami u Okinawy (7. dubna 1945).

Tyto gigantické lodě symbolizovaly japonský sen o nadvládě nad Pacifikem.

Mitsubishi G4M1 „Betty“

Středně velké bombardéry tvořily hlavní útočnou sílu japonského letectva během druhé světové války. Mohly nést až 2 200 kg bomb nebo 1 torpédo. V nadmořské výšce 4 200 metrů dosahovaly maximální rychlosti 428 km/h. Byly nasazeny v takzvané bitvě u Kuantanu dne 10. prosince 1941 a podařilo se jim potopit pychu britského královského námořnictva - bitevní loď Prince of Wales a Repulse. Jeden z těchto dvoumotorových bombardérů se stal osudným pro vrchního velitele japonského námořnictva, admirála Isoroku Jamamota. 18. dubna 1943 byl během inspekční cesty na palubě tohoto letounu, který byl sestřelen americkými stíhacími letadly P-38g Lightning. G4M1s se staly jednou z legend války v Pacifiku a byly nasazovány v bitvách během celého americko-japonského konfliktu. Celkem bylo vyrobeno přes 2 400 těchto bombardérů.

Věž na vrcholu letadla byla vybavena jedním kulometem 99-2 ráže 20 mm v otočné věži. Letadlo mělo další zbraň v ocasní části, dva kulometry po stranách a tři kulometry ráže 7.7 na přidi.

Jokosuka MXY7 Ohka Baka (Kugisho Okha model 22)

Japonská letadla používaná k jediné akci byla řízena pilotem pro sebevražedné mise - kamikaze. Tento letoun byl navržen v roce 1944. Byl postaven výhradně z kovu, neměl podvozek, byl jednomístný a byl nesen „mateřským“ letounem. Byl vybaven 3 raketovými motory a nesl 1 200 kg výbušnin. Poprvé byl nasazen během bitvy o Okinawu. Létal rychlostí až 648 km/h. Celkem bylo vyrobeno 855 těchto letounů.

Navzdory nadějím japonských velitelů však pro spojeneckou flotilu neznamenal vážnější hrozbu. Tento letoun potopil pouze jednu loď a dvě poškodil, přesto se stal symbolem kamikaze. Naposledy byl nasazen 22. června 1945, kdy bylo šest těchto strojů vysláno na sebevražednou misi proti americkým bitevním lodím u Okinawy.

Letoun byl poháněn třemi raketovými motory 4-1, model 20, o celkovém tahu 800 kg, které zajišťovaly dolet až 213 km. Návrat z mise nebyl možný, letadlo bez podvozku nemohlo přistát.

Japonský lehký tank typ 95 Ha-Go

Posádka tohoto tanku o bojové hmotnosti 8 600 kg byla tříčlenná. Jeho výroba byla zahájena v roce 1936. Byl nasazen na bojištích v Číně, Malajsku, Barmě a na ostrovech Tichého oceánu. Celkem bylo vyrobeno přes 1 160 tanků tohoto typu. Ve srovnání s většinou tanků spojeneckých sil bylo jeho pancéřování příliš slabé. Obecně se tyto tanky používaly jako stále součásti opevnění při obraně tichomořských ostrovů. Bylo je však také možné stáhnout a použít v rámci protiútoků. Jejich maximální rychlost byla 45 km/h (32 km/h v terénu). Hlavní zbraň tohoto tanku byla protitanková puška typu 94 ráže 37 mm se 119 střelami. Přes jeho špatné výsledky v bojích šlo o nejpoužívanější japonský tank na tichomořských ostrovech.

THE PACIFIC

HBO®
Nejsme televize. Jsme HBO.

Podvozek tanku tvořily dvě pásové dráhy se dvěma koly s gumovými bandážemi na každé z nich, odpružených horizontální vinutou pružinou.

Japonská houfnice M1915 ráže 150 mm

(používaná k obraně na ostrovech v Tichomoří)

Japonská houfnice ráže 149.2 mm (150 mm). Její bojová hmotnost dosahovala 2 790 kg. Tato mohutná houfnice měla hlaveň o délce jedenáctinásobku její ráže (tj. 1,641 m). Dala se naklánět v rozsahu od -5° do +45°. Odpalovala výbušné střely o hmotnosti 36 kg, jejichž rychlost dosahovala 345 m/s. Maximální dostřel této houfnice byl 7 600 metrů. Šlo o mimořádně nebezpečnou zbraň používanou k obraně ostrovů v Tichomoří. Často byla umístována na skalách a byla velmi dobře maskována. Byla používána na ostrově Iwo-Jima, ve své výzbroji ji měla také japonská armáda v Číně a kuantanská armáda v Mandžusku a v Koreji.

Japonské torpédo Kaiten typu II

(sebevražedná zbraň)

Jednomístná sebevražedná ponórka byla nasazena do bojů v roce 1944. Znamenala další prvek systému kamikaze, považovaného japonským velitelstvím za „zbraň konečného vítězství“. Ve speciálně upraveném torpédu bylo místo pro pilota vybaveného základním navigačním zařízením. Do oblastí útoku bylo torpédo dopraveno nosnou ponorkou. Na krátkou vzdálenost dokázalo vyvinout rychlost až 40 uzlů. Poprvé bylo použito 20. listopadu 1944. Nasazení sebevražedných torpéd však nepřineslo očekávané výsledky. Potopila pouze jeden torpédoborec a jeden tanker. Žádný z členů posádek Kaitenů nasazených v boji nepřežil.

Kontakty:

Oficiální stránka seriálu The Pacific: <http://pacific.hbo.cz/>

Oficiální stránka HBO: www.hbo.cz

Oficiální stránka AXN: www.axn.cz

Oficiální stránka Cinemaxu: www.cinemaxtv.cz

Fota, programy: www.hbo.cz/info,

uživatelské jméno: cz, heslo: hbocz

FACEBOOK: HBO CZSK

youtube.com: HBO CZSK

HBO: Pavla Brožková, pavla.brozкова@hbo.cz

THE PACIFIC

HBO[®]
Nejsme televize. Jsme HBO.

THE PACIFIC

© 2010 Home Box Office, Inc. All rights reserved. HBO, the HBO logo, and the HBO name are service marks of Home Box Office, Inc. All other marks are the property of Home Box Office, Inc.

© 2010 Home Box Office, Inc. All rights reserved. @andSM are service marks of Home Box Office, Inc.
HBO, cinemax, and Max are registered service marks of Home Box Office, Inc.
© 2010 Home Box Office, Inc. All rights reserved.

DREAMWORKS

PLAY TONE

www.hbo.cz